

pæriske samarbejde de globale, finansielle udfordringer?

Vi ser det i regeringen som en pligt at få sat gang i oplysningen og i debatten. Denne forespørgselsdebat i dag er det første skridt på vejen, og regeringen vil selvsagt følge op løbende med oplysningsmateriale. Vi har allerede fremlagt de første dele deraf, og vi vil selvfølgelig fortsætte dermed.

Vi vil gøre vort til, alt hvad vi kan, at få en god seriøs debat i de kommende år om Danmarks fremtidige forhold til euroen. Det vil være i Danmarks interesse, og det skylder vi sandelig danskerne.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg er glad for forespørgselsdebatten, fordi den giver mulighed for at orientere Folketinget om statussen for ØMU-processen. Debatten vil også give os mulighed for at drøfte de udfordringer, ØMU'en vil skabe, både over for eurolandene og for landene uden for euroområdet.

Jeg vil gerne indlede med ligesom statsministeren at understrege, at det er vigtigt med oplysninger og debat om euroen og om konsekvenserne for Danmark ved at stå udenfor.

Lad mig med det samme slå fast, at vi står på tærsklen til en meget stor begivenhed – en af de største ændringer i Europa, siden Fællesskabet blev skabt – med indførelsen af den fælles valuta, euroen. Det vil fremme et stærkere økonomisk-politisk samarbejde i EU, og de første tegn ser vi allerede, selv om euroen ikke rigtig er startet endnu.

Der er kommet øget fokus på den europæiske pengepolitik i forhold til den førte finanspolitik og den økonomiske udvikling. Det gælder også samordningen af eurolandenes politikker på en række områder, bl.a. med en øget indsats med hensyn til strukturforbedringer på de europæiske arbejdsmarkeder, det gælder de finansielle markeder, og det gælder produktmarkederne.

Drøftelserne og konversionen af den økonomisk-monetære politik vil primært foregå i Euro-11-gruppen, som den hedder, og i Den Europæiske Centralbank. Ingen af stederne er Danmark af gode grunde repræsenteret, og det er en af de umiddelbart synlige konsekvenser, som Danmark må leve med uden for euroen.

Betydningen af koordinationen af pengepolitikken i Europa ses allerede. Renten er historisk lav, og der blev, som vi alle husker, den 3. december i år gennemført en koordineret rentenedsættelse blandt eurolandene. Andre, herun-

der Nationalbanken og dermed Danmark, fulgte med, og den udvikling viser, at den allerede etablerede Europæiske Centralbank vil få stor betydning i Europa på linje med den betydning, den amerikanske centralbank har i USA.

Lad mig kort give en status for etableringen af euroen: ØMU-processen er i dag så langt fremme, at eurolandene stort set kun mangler at fastlægge de bilaterale omregningskurser mellem de 11 eurolandes nationale valutaer og euroen, dvs. hvor mange D-mark eller hvor mange franske franc eksempelvis man kan få for en euro. Disse kurser vil derefter være uforanderlige i forhold til hinanden, og beslutningen vil blive truffet på et møde mellem EU's økonomi- og finansministre den 31. december 1998, hvor eurolandenes ministre deltager.

Desuden vil der den samme dag blive fastlagt det forhold, der skal være imellem den danske krone og euroen. Omregningskurserne vil blive offentliggjort så hurtigt som muligt samme dag, så den finansielle sektor og virksomhederne kan nå at forberede sig, inden markederne åbner den 4. januar 1999.

EU's økonomi- og finansministre er netop blevet enige om en rapport til Det Europæiske Råd i Wien om Fællesskabets eksterne repræsentation i spørgsmål af særlig interesse for ØMU'en. Rapporten foreslår, at formanden for Den Europæiske Centralbank deltager i G7-møderne, og den fælles repræsentation i G7 for EU's økonomi- og finansministre skal ligge hos formanden for det Ministerråd, der bliver kaldt Økofin, altså Økonomi- og Finansministerrådet. Hvis formandskabet er hos et ikkeeuroland, vil euro-11-formanden repræsentere.

Hvad betyder euroen så for den fremtidige økonomiske stabilitet og beskæftigelse i Europa? Jo, som jeg allerede har sagt, vil der ske en øget koordination, og det stærkere økonomisk-politiske samarbejde i EU ses faktisk allerede i Euro-11. Det er jo også en af ideerne bag Den Økonomisk-Monetære Union at opnå en bedre samordning af de økonomiske politikker, således at man undgår tidligere tiders uheldige sammensætning af økonomierne.

F.eks. så vi i første halvdel af 1990'erne, at finanspolitikken i Tyskland og andre lande var for slap. Årsagen hertil var, at genforeningen i Tyskland førte til det, man kalder en ekspansiv finanspolitik. Som modvægt til det førte man en for stram pengepolitik, hvor renterne var meget høje, og det smittede af på renterne i de andre